

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ
ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Επιμέλεια διαγωνίσματος: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΑΝΤΖΟΥΛΗ

A1. Οι φιλόσοφοι πιστεύουν ότι ο κόσμος κυβερνιέται από τη βούληση των θεών· νομίζουν ότι αυτός είναι κάτι σαν πόλη και πολιτεία κοινή για τους ανθρώπους και τους θεούς και ότι ο καθένας ξεχωριστά από εμάς είναι μέρος αυτού του κόσμου· από αυτό (το δεδομένο) συνεπάγεται από τη φύση το εξής, ώστε να βάζουμε δηλαδή το γενικό καλό πάνω από το ατομικό μας.

Αυτό το ελάφι κάποια ημέρα έφυγε και πίστεψαν ότι είχε πεθάνει. Όταν κάποιος ανήγγειλε στον Σερτώριο ότι το ελάφι βρέθηκε, ο Σερτώριος τον διέταξε να σωπάσει. Επιπλέον τον καθοδήγησε να το αφήσει ελεύθερο ξαφνικά την επόμενη μέρα σ' αυτόν τον τόπο, όπου επρόκειτο να βρίσκεται ο ίδιος με τους φίλους του. Την επόμενη ημέρα, ο Σερτώριος, αφού δέχτηκε τους φίλους στην κρεβατοκάμαρά του, τους είπε ότι είχε δει στον ύπνο του ότι το ελάφι, που είχε πεθάνει, επέστρεψε σ' αυτόν.

- B1. α)** 1.δ.
2.ζ.
3.γ.
4.β.
5.ε.

B1. β) Το πρώτο είδος που ωριμάζει στη Ρώμη είναι η κωμωδία. Οι Ρωμαίοι κωμωδιογράφοι επηρεάζονται περισσότερο όχι από την αττική κωμωδία του 5ου-4ου αι. π.Χ. και τον Αριστοφάνη, αλλά από τη λεγόμενη Νέα Κωμωδία της ελληνιστικής περιόδου, κυρίως από τον Μένανδρο. Τα έργα τους έχουν κατά κανόνα υποθέσεις ελληνικές και όχι ρωμαϊκές.

Οι δύο πιο γνωστοί Ρωμαίοι κωμωδιογράφοι είναι ο Πλαύτος (3ος αι. π.Χ.) και ο Τερέντιος (2ος αι. π.Χ.). Η επίδρασή τους είναι εμφανής στις γαλλικές κωμωδίες του Μολιέρου. Η ρωμαϊκή κωμωδία ψυχαγώγησε επί αιώνες τη

Δύση και άσκηση σοβαρές επιδράσεις σε μεγάλους διανοούμενους και λογοτέχνες, όπως ο Πετράρχης, ο Γκαίτε, ο Μολιέρος, ο Σαίξπηρ και ο Θερβάντες.

- B2.** νεύμα: **numime**
νατουραλισμός: **natura**
αναμεταδότης: **proditor, data erat**
ιδεώδης: **videbatur, visum esse**
εισιτήριο: **perisse, perisset**

Γ1. α)

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
bonus	melior	optimus
multum/multo	plus	plurimum
magnopere/magno opere	magis	maxime

- Γ1. β)** deis/diis/dis
civitatum/civitatum
vester
quem
miles
quorundam dierum
ea loca

Γ2. α)

	<u>β' πληθ. προστακτ. ενεστ.</u>	<u>β' εν υποτακτ. παρατατ.</u>
emissa	emittimini	emittereris/emitterere
introrupisset	introrumpite	introrumperes
orta est	orimini	orereris/orerere

- Γ2. β)** censuissetis
consecutura sint
antepositi simus
consultu
demur
persuadendus fuit
pereuntia
inveniris/ invenire
reversuram esse

ΑΡΕΙΤΟΛΑΜΟ

Δάφνη - Αγ. Δημήτριος

Δ1. α) numine (στο 1° κείμενο) : απρόθετη αφαιρετική ποιητικού αιτίου (διότι είναι άψυχο) στο regi.

eum: υποκείμενο του απαρεμφάτου esse, ετεροπροσωπία.

doneo: δοτική κατηγορηματική του σκοπού στο ρήμα data erat.

die (το 1° στο 2° κείμενο): απρόθετη αφαιρετική χρόνου στο ρήμα fugit.

sibi: δοτική προσωπική στο απρόσωπο visum esse

Δ1. β) Nec magis debemus (nos) vituperare proditorem patriae proditore commūnis utilitātis.

Δ2. α) mundus regitur numine deōrum; is est quasi commūnis urbs et civitas hominum et deōrum.

Δ2. β) ut commūnem utilitātem nostrae antepōnāmus: δευτερεύουσα ουσιαστική συμπερασματική πρόταση, που λειτουργεί ως επεξήγηση στο **illud** της προηγούμενης κύριας πρότασης (εκφράζει το αποτέλεσμα ή τη συνέπεια του ρήματος consequitur).

Ut enim leges omnium salūtem singulōrum salūti antepōnunt: δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση, που δηλώνει τον τρόπο και λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης με α' όρο το περιεχόμενο της κύριας που ακολουθεί με ρήμα το **consulit**.

ut eam postero die repente in eum locum emitteret: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση, που λειτουργεί ως αντικείμενο του ρήματος **praecepit**.

ΑΡΕΙΤΟΛΑΜΟ

Δάφνη - Αγ. Δημήτριος